

”Guds sjufaldiga förbund” av Sten Nilsson utgivet på Livets Ords förlag.

De ockultas enhet

När människorna hade adopterat denna religion var de inte längre babylonier, assyrier eller egyptier utan de var lemmar i ett nytt broderskap, över vilket påvens ord var oemotsägliga.

Folkets religiösa tillbedjan gällde den suveräne ”fadern”, ”Himlens drottning” och hennes son. De två sistnämnda var i verkligheten de enda som var föremål för deras tillbedjan. Det framhölls att den suveräne ”Fadern” inte lade sig i dödliga människors affärer.

Semiramis var folkets förebild i ohämmad lusta och lösaktighet och hon tillbeds som ”Rea, gudarnas moder”. Prostitution var obligatorisk i denna religion. Semiramis gjorde Babylon till avguderiets och lustans huvudstad.

På Nimrods dagar spreds denna kult och fick stor makt bland människorna, innan språkförbistringen skingrade folken över jorden. Detta är förklaringen till att religionerna i alla hedniska länder har traditioner och sedvänjor lika dem i Babylon. Detta babyloniska religionssystem tros ha kommit från fallna änglar och demoner. Syftet var ju att genom detta religiösa system få makt över alla världens folk. Nimrod var Satans första försök att resa upp en universell regent, genom vilken han kunde få absolut kontroll över alla människor. Detta misslyckades inte bara på grund av språkförbistringen utan också därför att Gud sett till, att en gren av Sems familj tagit sin boning i samma land. Och snart skulle det komma en man från Babylons utkanter vid namn Abram, som blev Ur-fader till det folk som skulle få Guds löfte om kvinnans Säd bekräftat.

Även sedan folken blivit skingrade över jorden fortsatte Babylon att vara ”Satans boning” till dess staden blev intagen av den store Xerxes 1 år 487 f Kr.

Utdrivna från Babel

Det babyloniska prästerskapet tvingades då att lämna Babylon. De flyttade till Pergamos, som blev deras högkvarter en tid framåt. När sedan Attalus, påve och kung i Pergamos, dog år 133 f Kr testamenterade han det babyloniska huvudmannaskapet till Rom.

När sedan etruskerna kom till Italien från Lydia, en plats nära Pergamos, tog dessa med sig den babyloniska mysteriereligionen och dess riter. De tillsatte en påve över sitt prästerskap med makt över deras liv och död. Senare godtog Rom denne påve som sin civile regent. Julius Caesar gjordes till suverän överstepräst för den etruskiska babyloniska orden och blev därigenom arvinge till de rättigheter och titlar, som Attalus hade testamenterat till Rom.

På detta sätt blev den förste romerske kejsaren huvudet för det babyloniska prästerskapet, och Rom blev Babylons efterträdare, med Pergamos som säte för kulten.

År 218 e Kr valde den romerska armén en man till kejsare, som var överstepräst för den egyptiska grenen av babylonismen. Strax efteråt utnämnde romarna honom till påve, och sålunda fick de två västra delarna av det babyloniska apostolatet sitt säte i de romerska kejsarna, som behöll detta ämbete till år 376 e Kr då kejsar Gratianus, därför att han var ivrig kristen, vägrade inneha detta ämbete, eftersom han insåg att babylonismen till sin natur var hednisk. Efter någon tid av förvirring valdes en ersättare in i ämbetet. Det blev Damascus, biskopen för den kristna kyrkan i Rom, som invaldes i ämbetet. Han hade varit biskop i tolv år, sedan han valts till ämbetet genom inflytande från munkarna av ”Mount Carmel”, en institution tillhörande den babyloniska religionen, som ursprungligen grundats av drottning Isebels präster.

Ockultismen och kyrkan förenas!

Sålunda blev år 378 det babyloniska religionssystemet en del av den kristna kyrkan, ty biskopen i Rom, som senare blev överhuvud för den organiserade kyrkan, var redan överstepräst i den babyloniska orden. All undervisning från det hedniska Babylon och Rom blev gradvis upptagen i den kristna religionsorganisationen. Strax efter det att Damascus blivit påve, började Babylons riter komma i förgrunden. Den romerska kyrkans gudsdyrkan blev babylonisk, och under hans tid restaurerades och förskönades de hedniska templen, och ritualer stadfästes.

På grund av allt detta fick det korrumperade religionssystemet, symboliserat av en kvinna med en gyllene bägare i sin hand, som berusar alla nationer med sin otukt, av Gud namnet ”*Det stora Babylon, hon som är moder till skökorna och till styggelserna på jorden*” (Upp 17:5).

När kyrkan i Rom hade ingått i den oheliga unionen med den babyloniska mysteriereligionen och kallade sig den allmänna/Katolska/kyrkan, begynte den verkligt mörka medeltiden, vars andliga mörker ännu vilar över många institutionella kyrkor med församlingar kringbyggda av murar,

liknande dem som Nimrod uppförde för att skydda sina städer från fientliga angrepp.

Det håller på att ske på nytt!

I det andliga halvmörkret börjar man i vår tid ropa till den katolska kyrkan med begäran om ett "samtal" som innebär en önskan om ett närmande till varandra. Vad innebär detta för den fria evangeliska kyrkan? Det är inte svårt att förstå. Den evangeliska församlingens bekännelse är att Jesus Kristus är Herre. Men den katolska kyrkan tillber Himladrottningen fast under det skyddande namnet Maria, Guds Moder. Bilden av kvinnan med barnet tillbads långt före Kristus. Den ursprungliga modern var Semiramis, Nimrods drottning, som ju var mönsterbilden för den tygellösa lutan. Hon identifierades med Venus, orenhetens moder. Samma kvinna med barnet och bågaren tillbeds praktiskt taget över hela världen under skilda namn. I Egypten tillbads modern och barnet under namnen Isis och Osiris; i Indien Isi och Iswara; i Östasien Sybele och Deoris; i det hedniska Rom Fortuna och Jupiter; i Grekland Ceres eller som Irene med Plutus i sina armar. Shing Moo, Kinas andliga moder, är också representerad med ett barn i sina armar.

Varifrån fick dessa nationer denna gemensamma gudamoder om inte just från Babylon? Tillbedjan av Maria som Guds Moder och med en gosse på sitt knä har sitt ursprung i Babylon. I Bibeln finns inte ett spår av sådan tillbedjan. Listan på villolärorna i den kyrka, som förenade sig med den babyloniska mysteriereligionen, kan göras hur lång som helst. Vi skall bara nämna några dogmer, som olika påvar infört till minne av sig själva.

- Den äldsta, obibliska läran är bönerna till de döda samt korstecknet – ett tecken som inte hade med Kristi kors att göra utan var bokstaven T i det mystiska "Tau" i den babyloniska kulten.
- Tillbedjan av Maria, Jesu moder, och bruket av titeln Guds moder började år 381 och blev erkänd dogm vid kyrkomötet i Efesus år 431.
- Prästkläder och skrudar togs i bruk på 500-talet.
- Läran om skärselden antogs år 593, när Gregorius den store var påve.
- Bönerna till Maria började 600 år efter Kristus.
- Påvetiteln har ett hedniskt ursprung och gavs först åt Roms biskop år 600.
- Tillbedjan av kors, bilder och relikier auktoriserades år 787.
- Helgonförklaring av döda personer började genom Johannes XV år 995.
- Celibat för prästerskapet blev lag år 1079, när Bonifatius var påve.
- Nattvardsdogmen att brödet under mässan förvandlades till Kristi fysiska kropp för att ätas levande, antogs av påven Innocentius III år 1215. Tillbedjan av nattvardsbrödet var något som påven Honoratius hittade på att införa i kyrkan år 1220. Katolska kyrkan tillbad alltså en Gud, gjord i ett bageri!
- Bibeln förbjöds att läsas av lekmän och blev förbjuden vid kyrkomötet i Toledo år 1229.
- Läran om skärselden proklamerades som kyrkans troslära vid kyrkomötet i Florence år 1439.
- Påvens ofelbarhet proklamerades som dogm 1870 av Pius IX. Och så sen som 1931 bekräftade Pius XI läran att Maria är Guds moder.

Vilken religiös dårskap kommer att proklameras nästa gång? Kanske att Svenska Kyrkan och frikyrkorna, som nu söker "samtal" skall få påvens förlåtelse för att låta sig inympas i det falska olivträdet? Jag läste att Världskyrkorådet skulle ha – eller redan har haft – samtal med representanter för Islam. Jo men visst nalkas vi den yttersta tiden? Då skall ordet i Upp 17:1-2 bli uppfyllt. *"Och en av de sju änglarna med de sju skålarna kom och talade till mig och sade: Kom hit så skall jag visa dig hur den stora skökan får sin dom, hon som tronar vid stora vatten, hon som jordens konungar har bedrivit otukt med och av vilkens otukts vin jordens inbyggare har druckit sig druckna."*

Till dess är det en viss tröst att en av Katolska kyrkans stora kardinaler, Newman, i sin bok *The Development of Christian Religion* erkänt att "Templerna, rökelsen, oljelamporna, offren för anhöriga döda, heligt vatten, helger och processioner, välsignelse av fälten, prästerliga skrudar, upptagningar i det andliga ståndet av präster, munkar och nunnor, bilddyrkan – allt har hedniskt ursprung" (se sid 359).